

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 27 юли 2018 г. — ZW/
Deutsche Lufthansa AG

(Дело C-498/18)

(2018/C 399/31)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: ZW

Ответник: Deutsche Lufthansa AG

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли да се прекъсва или спира предвиденият в член 35, параграф 1 от Конвенцията от Монреал срок от две години за предявяване на иск?
- 2) Позволява ли разпоредбата на член 35, параграф 2 от Конвенцията от Монреал, [съгласно която] „методът за изчисляване на този срок се определя от правото на съда, сезиран по случая“, да се приеме, че разпоредба от националното право относно началния момент на срока може да има предимство пред общата разпоредба на член 35, параграф 1, съгласно която срокът тече от пристигането в местоназначението?

Преюдициално запитване от Tribunalul Ilfov (Румъния), постъпило на 13 август 2018 г. — EP/FO

(Дело C-530/18)

(2018/C 399/32)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Ilfov

Страни в главното производство

Ищец: EP

Ответник: FO

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 15 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че въвежда изключение от правилото за компетентността на националния съд по фактическото местоживеене на детето?
- 2) Следва ли член 15 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, да се тълкува в смисъл, че критериите, които показват особена връзка на детето с Франция са [...] критериите, изложени от страната по спора (а именно: детето е родено във Франция, баща му е френски гражданин, то има семейство, основано на родствени връзки, състоящо се от две сестри и един брат, племенница — дъщерята на неговата сестра — дядо по бащина линия, настоящата партньорка на бащата и ненавършилата пълнолетие тяхна дъщеря във Франция, докато в Румъния няма никакви роднини по майчина линия, посещава френско училище, възпитанието и манталитетът на детето са били винаги френски, в дома между родителите и между родителите и детето винаги се е говорил френски език), и поради това националният съд трябва да приеме, че по-подходящ да разгледа делото е френският съд?

3) Следва ли член 15 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, да се тълкува в смисъл, че процесуалните различия между правните уредби на двете държави — като разглеждането на делото при закрити врати от специализирани съдилища — са във висшия интерес на детето по смисъла на тази разпоредба [от правото на Съюза]?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183).

Иск, предявен на 12 септември 2018 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело С-576/18)

(2018/С 399/33)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: V. Stromsky и D. Recchia)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

- да се приеме за установено, че като не е приела всички мерки, необходими, за да се съобрази с решение на Съда на ЕС от 29 март 2012 г., дело С-243/10, относно възстановяването от получателите на помощите, за които е постановено, че са неправомерни и несъвместими с общия пазар по смисъла на решение 2008/854/ЕО ⁽¹⁾ на Комисията от 2 юли 2008 г., Италианската република не е изпълнила задълженията, които има по силата на това решение и на член 260 ДФЕС,
- да се разпорежи на Италианската република да заплати на Комисията фиксирана сума, чийто размер е определен чрез умножаване на дневна сума в размер на 13 892 EUR по броя на дните на продължаване на нарушението, не по-малка от 8 715 000 EUR, от деня на постановяване на решението по дело С-243/10, до датата, на която бъде постановено решението по настоящото дело,
- да се разпорежи на Италианската република да заплати на Комисията периодична имуществена санкция на шестмесечна основа, определена от Комисията, считано от шестмесечието, следващо датата на решението по настоящото дело, в размер на 126 840 EUR на ден,
- да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С решение 2008/854/ЕО от 2 юли 2008 г. относно схема за помощи в хотелиерския сектор в Сардиния (Регионален закон № 9 от 1998 г. — неправилно използване на мярка за помощ № 272/98), публикувано в ОВ на ЕС L 302 от 13 ноември 2008 г., Комисията обявява за неправомерна и несъвместима с вътрешния пазар въпросната държавна помощ, отпусната от Италия, и разпорежда тя да бъде върната.

С решение от 29 март 2012 г., дело С-243/10, Комисия/Италия, Съдът приема за установено, че Италия не е изпълнила задълженията, които има по силата на това решение, тъй като в определения срок не е приела всички необходими мерки, за да събере от получателите помощите, отпуснати в рамките на посочената в това решение схема.

Повече от шест години след постановяване на това решение, въпреки многобройните покани от страна на Комисията към италианското правителство, голяма част от въпросните помощи още не са върнати. Излаганите във връзка с това доводи на италианското правителство, по-конкретно относно висящите вътрешноправни спорове, не са валидно оправдание за такова неизпълнение. Оказва се следователно, че към датата на предявяване на настоящия иск Италия все още не е възстановила напълно помощта и не се е съобщила напълно с решението на Съда по дело С-243/10.